

1	-----	הגדה של פסח
1	-----	קדש
2	-----	ורחץ
2	-----	כרפס
2	-----	יחץ
2	-----	מגיד
8	-----	רחצה / רחץ
8	-----	מוציא, מצה
8	-----	מרור
8	-----	כורך
8	-----	שלקח עורך
8	-----	צפון
9	-----	כורך
9	-----	נוסח אשכנז
11	-----	נוסח עדות מזרח
14	-----	הלל
14	-----	נוסח אשכנז
19	-----	נרצה
19	-----	נוסח אשכנז

הגדה של פסח

קדש

בשבת מתחילין

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול מתחילין:

סברי מרגן ורפגן ורבתי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מפל עם ורוממנו מפל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום (השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה, זמן חרותנו (באהבה), מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, (ושבת) ומועדי קדש (באהבה וברצון), בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.

במוצאי שבת מוסיפין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחל, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמו ישראל בקדשתה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

שותה רב כוס היין בהסבה.

ורחץ

נוטלין את הידים ואין מברכין "על נטילת ידים".

כרפס

טובלין כרפס פחות מכזית במי מלח, ומברכין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות, מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין ייתי ויכל, כל דצריך ייתי ויפסח. השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הפן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שְׁבַכַל הַלִּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חֶמֶץ וּמִצָּה, הַלִּילָה הַזֶּה - כָּלוּ מִצָּה!

שְׁבַכַל הַלִּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר יִרְקוֹת, - הַלִּילָה הַזֶּה מְרוֹר!

שְׁבַכַל הַלִּילוֹת אֵין אָנוּ מְטַבְּלִין אֶפִּילוּ פַּעַם אַחַת, - הַלִּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פַּעַמִּים!

שְׁבַכַל הַלִּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵינִי וּבֵין מְסַבֵּינִי, - הַלִּילָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסַבֵּינִי!

מְנִיחַ אֶת הַקְּעָרָה עַל הַשֶּׁלְחָן. הַמִּצּוֹת תְּהִינָה מְגַלּוֹת בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַהַגְדָּה.

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעוֹ נְטוּיָה. וְאֵלּוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, הָרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם. וְאֶפִּילוּ כָּלְנוּ חֲכָמִים, כָּלְנוּ נְבוֹנִים, כָּלְנוּ זְקֵנִים, כָּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה, מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְרֻבָּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח.

מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסַבֵּינִי בְּבִנְי בְּרַק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלִּילָה עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הֲגִיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה: הָרִי אֲנִי כֶּבֶן שְׁבַעִים שָׁנָה, וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֵּאֱמַר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִילוֹת עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמָא: שְׁנֹאֲמַר, לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, יְמֵי חַיֶּיךָ - הַיָּמִים, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ - הַלִּילוֹת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים: יְמֵי חַיֶּיךָ - הָעוֹלָם הַזֶּה, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ - לְהִבְיֵא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.

כְּנֻגַד אַרְבַּעַה בָּנִים דְּבִרְהַ תּוֹרָה. אֶחָד חָכֵם, וְאֶחָד רִשָּׁע, וְאֶחָד תָּם, וְאֶחָד שְׂאֵינוּ יוֹדֵעַ לְשִׂאוֹל.

חָכֵם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם? וְאִי אֵתָּה אָמַר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֶפִּיקוּמֵן.

רִשָּׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הָעֵבֶדְהָ הַזֹּאת לָכֶם? לָכֶם - וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּלָל כְּפֶר בְּעֶקֶר. וְאִי אֵתָּה הִקְהָה אֶת שְׁנָיו וְאָמַר לוֹ: בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי - וְלֹא לוֹ. אֵילוּ הָיָה שָׁם, לֹא הָיָה נִגְאָל.

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאֶמְרָתְךָ אֵלָיו: בְּחֻזֶּק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרַיִם, מִבֵּית עֲבָדִים.

וְשִׂאֵינוּ יוֹדֵעַ לְשִׂאוֹל - אֵת פֶּתַח לוֹ, שְׁנֹאֲמַר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעֵבוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

יְכוֹל מִרְאֵשׁ חֲדָשׁ, תִּלְמוּד לּוֹמֵר בַּיּוֹם הַהוּא, אֵי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל מִבְּעוֹד יוֹם, תִּלְמוּד לּוֹמֵר בְּעֵבוֹר זֶה - בְּעֵבוֹר זֶה לֹא אֶמְרָתִי אֵלָא בְּשַׁעַת שְׁיִישׁ מִצָּה וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיךָ.

מִתְחַלָּה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְעַכְשָׁיו קָרְבָנוּ הַמְּקוֹם לְעִבְדָתוֹ, שְׁנֹאֲמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֵבֶר הִנְהָר יִשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תִּרְחַ אֲבִי אֲבָרָהָם וְאֲבִי נַחֲוֹר, וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאֶקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעֵבֶר הִנְהָר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבָּבָה אֶת זֶרְעוֹ וְאֶתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאֶתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו. וְאֶתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׁעִיר לְרִשְׁתָּה אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים, שנאמר: ויאמר לאברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברקש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו! שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור נדור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

יניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל, שנאמר: ארמי אבד אבי, וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול, עצום ורב.

וירד מצרימה - אנוס על פי הדבור.

ויגר שם - מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם, שנאמר: ויאמרו אל פרעה, לגור בארץ פאנו, כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך, כי כבד הרעב בארץ פנעו. ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט - כמה שנאמר: בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמה יי אלהיך ככוכבי השמים לרב.

ויהי שם לגוי - מלמד שהיו ישראל מציינים שם.

גדול, עצום - כמה שנאמר: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד, ותמלא הארץ אתם.

ורב - כמה שנאמר: רבבה כצמח השדה נתתיך, ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח, ואת ערם ועריה. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיה, ואמר לך בדמיה חיי.

וירעו אתנו המצרים ויענונו, ויהנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים - כמה שנאמר: הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה פי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויענונו - כמה שנאמר: וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס.

ויהנו עלינו עבדה קשה - כמה שנאמר: ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

ונצעק אל יי אלהי אבותינו, וישמע יי את קלנו, וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו.

ונצעק אל יי אלהי אבותינו - כמה שנאמר: ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים, ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויצעקו, ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה.

וישמע יי את קלנו - כמה שנאמר: וישמע אלהים את נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו את אברהם, את יצחק ואת יעקב.

וירא את ענינו - זו פרישות דרך ארץ, כמה שנאמר: וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים.

וְאֵת עֲמַלְנֹו - אֵלֹו הַבְּנִים. כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַבֵּן הַיְלֹוֹד הַיְאָרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תִּתְחַיֵּן.

וְאֵת לַחֲצֵנֹו - זֶה הַדְּחַק, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲצֵן אֲשֶׁר מִצְרִים לַחֲצִים אֹתָם.

וַיֹּצֵאֵנֹו יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבַמְרָא גָדֹל, וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּים.

וַיֹּצֵאֵנֹו יְיָ מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲלֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּד וּבְעֶצְמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלֵילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׂפָטִים. אֲנִי יְיָ.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלֵילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מַלְאָךְ

וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׂפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.

אֲנִי יְיָ - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד חֲזָקָה - זֶה הַדְּבָר, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יְיָ הוֹיָה בְּמִקְנֶהָ אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה, בְּסוּסִים, בְּחֲמֹרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבִצְאָן, דָּבָר כָּבֵד מְאֹד.

וּבְזֹרַע נְטוּיָה - זֶה הַחֲרָב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְחִרְבוּ שְׁלוֹפָה בִּידוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלַיִם.

וּבַמְרָא גָדֹל - זֶה גְלוּי שְׂכִינָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: אוֹ הַנְּסָה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גוֹי מִקְרֵב גוֹי בְּמִסּוֹת בְּאֹתוֹת וּבְמִוִּפְתִּים, וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה, וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים, כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם.

וּבְאֹתוֹת - זֶה הַמְּטָה, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמְּטָה הַזֶּה תִּקַּח בְּיַדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֹתוֹת.

נוֹהֲגִין לְהַטִּיף טָפָה מִן הַכּוֹס בְּאֲמִירַת 'דָּם', 'וְאֵשׁ', 'וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן', 'עֵשֶׂר הַמְּכּוֹת', 'דָּצ"ף', 'עֵד"ש', 'בְּאֲח"ב', בְּיַחַד ט"ו פְּעָם.

וּבְמִפְתִּים - זֶה הַדָּם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ, דָּם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן.

דָּבָר אֲחֵר: בְּיַד חֲזָקָה - שְׁתִּים, וּבְזֹרַע נְטוּיָה - שְׁתִּים, וּבַמְרָא גָדֹל - שְׁתִּים, וּבְאֹתוֹת - שְׁתִּים, וּבְמִפְתִּים - שְׁתִּים. אֵלֹו עֲשֶׂר מְכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, וְאֵלֹו הֵן:

דָּם, צָפְרָדַע, כְּנָיִם, עָרוֹב, דְּבָר, שְׁחִין, בְּרָד, אֲרֵבָה, חֲשֹׁךְ, מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

רַבִּי יְהוּדָה הֵיךְ נוֹתֵן בְּהֵם סְמָנִים: דָּצ"ף עֵד"ש בְּאֲח"ב.

רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר: מִנַּיִן אֵתָּה אוֹמֵר שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם עֲשֶׂר מְכּוֹת וְעַל הֵיךְ לְקוֹ הַמִּשִּׁים מְכּוֹת? בְּמִצְרַיִם מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל פְּרָעָה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הֵיךְ מָה הוּא אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם, וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת יְיָ, וַיֹּאמְרוּ בְּיַד וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ. כְּמָה לְקוֹ בְּאֲצַבֵּעַ? עֲשֶׂר מְכּוֹת. אָמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לְקוֹ עֲשֶׂר מְכּוֹת וְעַל הֵיךְ לְקוֹ הַמִּשִּׁים מְכּוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנַּיִן שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם הֵיךְ הֵיךְ שֶׁל אֲרֵבֶעַ מְכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. עֲבָרָה - אַחַת, וְזַעַם -

שְׁתֵּים, וְצָרָה - שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים - אַרְבַּע. אָמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרִים לָקוּ אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתַיִם מִכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר: מִנֵּין שְׁכָל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הִיָּתָה שֵׁל חֲמִשׁ מִכּוֹת? שֶׁנֶּאֱמַר: יִשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ - אַחַת, עֲבָרָה - שְׁתֵּים, וְזַעַם - שְׁלֹשׁ, וְצָרָה - אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים - חֲמִשׁ. אָמֹר מַעֲתָה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם מִכּוֹת.

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמִקּוֹם עָלִינוּ!

אֱלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְלֹא הִרְגָה אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ הִרְגָה אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה וְלֹא שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ שָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמַּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ סִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמַּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַפֶּן, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַפֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, וְלֹא קָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ קָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, דִּיִּינוּ.

אֱלוֹ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה, דִּיִּינוּ.

עַל אַחַת, כִּמָּה וְכִמָּה, טוֹבָה כְּפוֹלָה וּמְכֻפָּלָה לְמִקּוֹם עָלִינוּ: שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְעָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְהִרְגָה אֶת בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחָרְבָה, וְשָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, וְסִפֵּק צָרְכָנוּ בַּמַּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הַפֶּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת, וְקָרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינִי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אָמַר: כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֱלוֹ בְּפִסְחָהּ, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבָתוֹ, וְאֱלוֹ הוּן: פֶּסַח, מִצָּה, וּמְרוֹר.

יָאֵהָר שְׁלֹא לְהַגְבִּיחַ אֶת הַזְרוּעַ.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים, שנאמר: וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לִי, אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינִי הִצִּיל, וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

מראה את המצות למסבים ואומר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר: וַיֹּאפֹּו אֶת הַבָּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת, כִּי לֹא חָמַץ, כִּי גֵרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהֵמֶה, וְגַם צָדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר: וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבְלִבְנִים וּבְכָל עֲבָדָה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עַבְדֹתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, שנאמר: וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעַבְדוֹת עֲשָׂה יי לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף אותנו גאל עמקם, שנאמר: וְאוֹתָנוּ הוּצִיֵא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיֵא אֶתְנֹו, לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

מגביהים את הכוס עד הללויה (ויש המגביהים עד גאל ישראל).

לפניך אנחנו חייבים להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו: הוציאנו מעבדות לחרות מגוון לשמחה, ומאבל ליום טוב, ומאפלה לאור גדול, ומשעבוד לגאולה. ונאמר לפניו שירה חדשה: הללויה.

א הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה. ב יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. ג ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה. ד רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו. ה מי פיהוה אלהינו המגביהי לשבת. ו המשפילי לראות בשמים ובארץ. ז מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון. ח להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו. ט מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה. (תהלים קיג).

א בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז. ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו. ג הים ראה וינס הירדן יסב לאחור. ד ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן. ה מה לה הים פי תנוס הירדן תסב לאחור. ו ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן. ז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב. ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיניו מים. (תהלים קיד).

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים, והגיענו ללילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום, שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון, ונודה לה שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יי גאל ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין את הכוס בהסבת שמאל.

רחצה / רחץ

נוטלים את הידים ומברכים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.

מוציא, מצה

יקח המצות בסדר שהניח, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא", יניח מידינו את התחתונה ויברך "על אכילת מצה" על השלמה והפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בחרוסת, חוזר ומנער החרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית מרור וכורכים יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר. זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים: היה כורך פסח מצה ומרור ואוכל ביחד, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעודה הערוכה ונוהגים לאכול תחלה ביצים מבשלות. ולא יאכל יותר מדי, שלא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעודה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

בְּרָךְ

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברפת המזון.

נוסח אשכנז

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים. שובה יי את שביטנו כפאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו. (תהלים קכו)

שלשה שאכלו כאחד תיבין לזמן והמזמן פותח: רבותי, נברך!

המסבים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן אומר: ברשות מרנו ורבענו ורבותי, נברך (בעשרה אלהינו) שאכלנו משלו.

המסבים עונים: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

המזמן חוזר ואומר: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטובו בהן בחסד וברחמים, הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו, ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפנים לכל, ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו אשר ברא (בנוסח ספרד מוסיפים: כאמור: פותח את ידך ומשביע לכל-חי רצון). ברוך אתה יי הן את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפנים אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד, כפתיב: "ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך". ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון.

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידי המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא יבוש ולא נפלים לעולם ועד.

בשבת מוסיפין:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָהּ, וְיִזְכְּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁהּ, וְיִזְכְּרוֹן כָּל עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ לְפִלְטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים נוֹסח סִפְרָד: טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.

זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים נוֹסח סִפְרָד: טוֹבִים ; וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּבִגְוֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. (בלחש אָמֵן).

אם שכח בשבת לומר רצה: (בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְּנָן שְׁבֻתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת)

אם שכח יעלה ויבוא: (בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְּנָן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוּ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה, אֶת יוֹם (אם שכח גם רצה: (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, אֶת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אָבִינוּ, מְלַכְנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גֹּאֲלָנוּ, יוֹצְרָנוּ, קְדוֹשְׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלַךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, שֶׁבְכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד, לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְנוּחַ הַצֵּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרֻנְסָה וְכַלְפָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב; וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם עַל יַחְסְרָנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַתְּבַרְךָ בְּשִׂמְיִם וּבְאֲרָץ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דְּוָרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וְיִגְדַּח נְצַחִים, וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לְעַד וְיַעֲזֹלְמֵנוּ עוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְפָרְנֵסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵינוּ מֵעַל צְוָאֲרָנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאֲרָצָנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלֵחֹן זֶה שֶׁאֲכַלְנוּ עָלָיו.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיאֵי זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

בֵּית אֲבִיו אֹמֵר: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרְךָ אֶת אָבִי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה.

נְשׁוּי אֹמֵר: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרְךָ אוֹתִי, (אם אביו ואמו בחיים: וְאֶת אָבִי מוֹרֵי, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתֵי), וְאֶת אִשְׁתִּי, וְאֶת זַרְעִי, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

אִשָּׁה נְשׂוּאָה אֹמֵר: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרְךָ אוֹתִי, (אם אביה ואמה בחיים: וְאֶת אָבִי מוֹרֵי, וְאֶת אִמִּי מוֹרְתֵי), וְאֶת בְּעָלִי, וְאֶת זַרְעִי, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

אוֹרַח אֹמֵר: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרְךָ אֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זַרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

יהי רצון, שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה, ולא יכלם לעולם הבא, ויצלח מאד בכל נכסיו, ויהיו נכסיו ונכסיו מְצַלְחִים וקְרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלַט שְׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו, וְאֵל יִזְדַּקֵּק (נוסח הגמרא: יִזְדַּקֵּר) לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעֵבְרָה וְעוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

בסעודה משותפת אומר: הרחמן הוא יְבַרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסַבֵּין פֶּאן.

אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב "בְּכָל" - "מְכָל" - "כָּל" - כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמַר: "אֲמֵן".

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלֵּינוּ זְכוּת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי, וְיִצְדָּקָה מֵאֵלֵהי יִשְׁעָנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת: הרחמן הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שְׁבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הרחמן הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב, יוֹם שְׁכָלוּ אָרוֹךְ, יוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיהֶם וְנִהְיִין מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה, וְיֵהי חֶלְקָנוּ עִמָּהֶם.

הרחמן הוא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מְלָכוֹ, וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ, לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם. עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמָרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַלֵּינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמְרוּ: "אֲמֵן".

יֵרְאוּ אֶת יי קִדְשָׁיו, כִּי אֵין מְחִסּוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדֹרְשֵׁי יי לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיי, וְהִיָּה יי מְבִטְחוֹ. נַעַר הִיִּיתִי גַם זְקֵנִיתִי, וְלֹא רֵאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם. יי עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

הַנְּנִי מוֹיָכוֹ וּמִזְמֹן לְקַיֵּם מִצְוֹת כּוֹס שְׁלִישֵׁי שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּשׁוֹרֵת הַיִּשׁוּעָה, שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִישְׂרָאֵל וְגֵאֲלָתִי אֶתְכֶם בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדוֹלִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִין בְּהַסְבַּת שְׁמֵאל.

נוהגים לפתוח הדלת, למזוג כוס (לכבודו של אליהו הנביא) ולהכריז:

שְׁפֹךְ חֲמַתְךָ אֵל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלְכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ. כִּי אַכְּל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נְוֹהוּ הַשָּׁמַיִם. שְׁפֹךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמָךְ וְחֲרוֹן אַפְּךָ יִשְׁיֵגֶם. תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יי.

נוסח עדות מזרח

לְשֵׁם יְחִוֵּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָהּ, בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וָא"ו אוֹת ה"א בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרֵי אֲנַחְנוּ בְּאֵים לְקַיֵּם מִצְוֹת עֵשָׂה דְאוֹרִיָּתָא לְבָרַךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, כְּפִתוּב בַּתּוֹרָה: וְאֶכְלָת וְשִׁבַּעְתָּ וּבִרְכַּת אֶת יי אֱלֹהֵיךָ, לְתַקַּן שְׁרֵשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהי רִצּוֹן מְלַפְנֵיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה רֵאשׁוֹנָה וּבְרָכָה שְׁנִיָּה וּבְרָכָה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עַתָּה עַל הַמְּזוֹן. וְתַתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיִכְלֶת וְעֶזֶר וְסִיעָז לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נִקְבִּין וְלַהֲמִשִּׁיף אֲרַבְעַת הַמּוֹחִין לִישְׂרָאֵל וְרַחֵל [מְגִדוֹלָה]. וְגַם תַּהֲיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקַבְּלַת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ, בְּרָכָה רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עַתָּה.

ותתן לנו כח ויכלת ועזר וסייע להעלות מיין ונקבין, ולהמשיך ארבעת המוחין ליעקב ורחל. ויעלה לפניה
כאלו כונו בכל-הפגנות הראויות לכוון בארבע ברכות אלו של המזון. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
ידינו כוונה עלינו, ומעשה ידינו כוונה.

למנצח בנגינת מזמור שיר. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. לדעת בארץ דרכה בכל גוים ישועתך.
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם
סלה. יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם. ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים וייראו
אתו כל אפסי ארץ. (תהלים סז)

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור פי זה כל האדם

תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללו-יה

וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי

המזמן: ברושותכם! (הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא)

עונים: שמים!

המזמן: (ברשות מלכא עלאה קדישא (בשבת: וברשות שבת מלכתא) וברשות יומא טבא קדישא (וברשות מורי
ורבותי) וברשותכם) נברך (בעשרה אלהינו) ששאלנו משלו

עונים: ברוך (אלהינו) ששאלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו

המזמן: ברוך (אלהינו) ששאלנו משלו ובטובו הגדול תמיד חיינו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל העזר אותנו ואת העולם פלו בטובו בחן בחסד ברוח וברחמים רבים.
נתן לחם לכל-בשר פי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד,
כי הוא אל זן ומפרנס לכל, ושלחנו ערוך לכל, והתקין מחיה ומזון לכל-בריותיו אשר ברא ברחמיו וברב
חסדיו כאמור: פותח את ידך ומשביע לכל-חי רצון. ברוך אתה יי העזר את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה חיים ומזון, על שהוצאתנו
מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדנו ועל חקי רצונך
שהודעתנו, ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו.

על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך, כאמור: "ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך על
הארץ הטובה אשר נתן לך." ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון.

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל היכלך ועל מעונך
ועל דבירך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו! רענו, זוננו, פרנסנו, כלכלנו, הרויחנו, הרוח
לנו מהרה מפל צרותינו, ואל תצריכנו יי אלהינו לידי מתנות בשר ודם ולא לידי הלואתם, אלא לידך המלאה
והרחבה העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא גבוש בעולם הזה ולא נפלם לעולם הבא, ומלכות בית דוד
משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו.

בְּשִׁבְתְּ מוֹסִיפִין: רְצָה וְהִחְלִיצֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבִיבֵת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֵךְ. נִשְׁבּוֹת בּוֹ וְנִנְוַח בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמוֹת. וְהִגַּם שְׂאֲכַלְנוּ וְשִׁתִּינוּ, חִרְבָּן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל תִּשְׁפָּחֵנוּ לְנִצָּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד, כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, **יַעֲלֵה וַיְבֹא**, גִּיעֵ, יִרְאֵה וְיִרְצָה, יִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר, זְכָרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ.

זְכָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים; חוּס וְחַנּוּן, וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם (בְּלַחֵשׁ אָמֵן).

אם שכח בשבת לומר רצה: (בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְּנָן שְׁבִיבוֹת לְמְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבִרְיָת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבִיבֵת)

אם שכח יעלה ויבוא: (בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנִּתְּנָן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה, אֵת יוֹם (אִם שָׁכַח גַּם רְצָה: (הַשְּׁבִיבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה, אֵת יוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים).

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם לְעַד הָאֵל אָבִינוּ מְלַפְנֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם הַמְּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ הוּא מְטִיב לָנוּ הוּא יִטִּיב לָנוּ הוּא גִּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וְרוּחַ וְהַצְלָה וְכָל טוֹב

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דְּוָרִים

הַרְחַמֵּן הוּא קָרָן לְעַמּוֹ יִרִים

הַרְחַמֵּן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצָּח נְצָחִים

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹ בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצָעַר

הַרְחַמֵּן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיָמֵינוּ

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ

הַרְחַמֵּן הוּא יַצְלִיחַ אֵת דְּרָכֵינוּ

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוּת מִהְרָה מְעַל צְוָאֲרָנוּ

הַרְחַמֵּן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהְרָה קוֹמְמִיּוֹת בְּאֲרָצֵנוּ

הַרְחַמֵּן הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֲבָה

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כָּמוֹ שְׁנֵתְבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִפְּלַל
כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרִכָּה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמוֹ

בשבת: הַרְחַמֵּן הוּא יַנְחִילָנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים

הַרְחַמֵּן הוּא יַנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ טוֹב

הַרְחַמֵּן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאֶהְיֶה בְּלִבָּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּגִינֵנוּ לְבַלְתִּי נַחֲטָא וְיִהְיֶה כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם

ברכת האורה: הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שְׂאֲכַלְנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָנַי עוֹלָם וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְּחָנוּ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם כָּל-רַעֲב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל וְכָל-צִמָּא מִמֶּנּוּ יִשְׁתָּה וְאֵל-יִחְסַר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לְעַד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסֵּעֲדָה הַזֹּאת הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-
אֲשֶׁר-לוֹ בְּבָנִים שְׂיִחָיו וּבְנִכְסֵי שְׂיִרְבּוּ בְּרָךְ יִי חִילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה וְיִהְיֶה נִכְסָיו וּנְכֻסֵינוּ מְצַלְחִים וְקָרוֹבִים
לְעִיר וְאֵל-יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָגִינֵנוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל-הַיָּמִים בְּעֵשֶׂר וְכָבוֹד מִעֲתָה
וְעַד עוֹלָם לֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן

בסעודת חתן: הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַחֲתָן וְהַכֻּלָּה, בְּבָנִים זְכָרִים שֶׁל קִיָּמָא, לְעִבּוֹדָתוֹ וְתִבְרָךְ.

הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּסֻבִּין בְּשֶׁלְּחַן הַזֶּה, וְיִתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבָּנוּ לְטוֹבָה.

הַרְחַמֵּן הוּא יַחַיֵּינוּ וְיַזְכֵּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְיִלְבְּנֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיַלְחִי עוֹלָם הַבָּא

מַגְדִּיל (מַגְדִּיל) יְשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחוֹ לְדוֹד וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם

כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ וְדָרְשׁוּ יִי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב

נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לַחֵם

כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה וְזָרְעוֹ לְבִרְכָּה

מֵה שְׂאֲכַלְנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה וּמֵה שְׂשִׁיתֵנוּ יִהְיֶה לְרְפוּאָה וּמֵה שְׁהוֹתָנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָּה פְּדֻכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָגִינָהּ
וְיֵאָכְלוּ וְיִזְדַּבְּרוּ כְּדָבָר יִי. בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאַרְרֵן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יִי מִבְּטָחוֹ.
יְהוָה עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשִׁלּוֹם. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

הלל

נוסח אשכנז

מוזגים כוס רביעי ואומרים עליו את ההלל:

לא לנו יי לא לנו, כי לשמך תן כבוד, על חסדך, על אמתך. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם, ואלהינו בשמים, כל אשר חפץ עשה. עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם. פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו. אזנים להם ולא ישמעו, אף להם ולא ירחו. ידיהם ולא ימישון, רגליהם ולא יהלכו, לא יהגו בגרונם. כמוהם יהיו עשיהם, כל אשר בטח בהם. ישראל בטח ביי, עזרם ומגנם הוא. בית אהרן בטחו ביי, עזרם ומגנם הוא. יראי יי בטחו ביי, עזרם ומגנם הוא.

יי זכרנו יברך, יברך את בית ישראל, יברך את בית אהרן. יברך יראי יי, הקטנים עם הגדלים. יסף יי עליכם, עליכם ועל בניכם. ברוכים אתם ליי, עשה שמים וארץ. השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם. לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם. הללויה:

אהבתי פי ישמע יי את קולי, תחנוני. כי הטוה אצנו לי ובמי אקרא. אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני, צרה וגיון אמצא. ובשם יי אקרא, אנא יי מלטה נפשי. חנון יי וצדיק, ואלהינו מרחם. שומר פתאים יי, דלותי ולי יהושע. שובי נפשי למנוחכי, כי יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממוות, את עיני מן דמעה, את רגלי מדחי. אתה הלך לפני יי בארצות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתי מאד. אני אמרתי בחפזי, כל האדם כזב.

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי. כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו. יקר בעיני יי המותה לחסדיו. אנא יי פי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי. לה אצבח זבח תודה ובשם יי אקרא. נדרי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו. בחצרות בית יי, בתוככי ירושלים, הללויה:

הללו את יי כל גוים, שפחוהו כל האמים. כי גבר עלינו חסדו, ואמת יי לעולם, הללויה:

אם יש שלשה אנשים או יותר, עורך הסדר אומר את הפסוק ("הודו...", "יאמר נא...", "יאמרו נא..."), והשאר עונים אחריו "הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו" (ולא את הפסוק עצמו).

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו.

יאמר נא ישראל פי לעולם חסדו.

יאמרו נא בית אהרן פי לעולם חסדו.

יאמרו נא יראי יי פי לעולם חסדו.

מן המצר קראתי יה, ענני במרחב יה. יי לי לא אירא, מה יעשה לי אדם. יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביי מבטח באדם. טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני, בשם יי כי אמילם. סבבוני גם סבבוני, בשם יי כי אמילם. סבבוני כדברים, דעכו כאש קוצים, בשם יי כי אמילם. דחה דחיתני לנפל, ויי עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים, ימין יי עשה חיל. ימין יי רוממה, ימין יי עשה חיל. לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי יה. יסר יסרני יה, ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק, אבא בם, אודה יה. זה השער ליי, צדיקים יבאו בו. אודה פי עניתני ותהי לי לישועה. אודה פי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו. מאת יי היתה זאת היא נפלאות בעינינו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו.

אם יש שלשה אנשים, אומרים פסוק בפסוק

אָנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא

אָנָא יי, הוֹשִׁיעָה נָא.

אָנָא יי, הַצְלִיחָה נָא.

אָנָא יי, הַצְלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי. אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵיכֶם
עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתֵיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ.
אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

נוסח אשכנז: יְהַלְלוּהוּ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ
וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מִלְּפָנָיו. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּךָ נֶאֱמָר
לְזִמְרָה, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל.

א הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה.

ב שְׁעֵמֲדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.

ג הַלְלוּ יְהוָה כִּי טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נְעִים.

ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסֶגְלָתוֹ.

ה כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹהִים.

ו כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת.

ז מַעֲלָה נְשָׂאִים מְקַצֵּה הָאָרֶץ בְּרִקְקִים לְמַטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו.

ח שִׁהֲפָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה.

ט שְׁלַח אֶתֹת וּמִפְתֵּיכֶם בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו.

י שִׁהֲפָה גוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים.

יא לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלִכְל מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן.

יב וְנָתַן אֲרָצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.

יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדוֹר וָדוֹר.

יד כִּי יִדִּין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם.

טו עֲצִיבֵי הַגּוֹיִם כָּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.

טז פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.

יז אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִאֲזַיְנוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם.

יח כְּמוֹהֶם יְהִיו עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בִּטָּח בָּהֶם.

יט בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה.

כ בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה.

כא ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הללו יהוה. (תהלים קלה),

הודו לאדני האדנים - פי לעולם חסדו

לעשה נפלאות גדלות לבדו - פי לעולם חסדו

לעשה השמים בתבונה - פי לעולם חסדו

לרוקע הארץ על המים - פי לעולם חסדו

לעשה אורים גדלים - פי לעולם חסדו

את השמש לממשלת ביום - פי לעולם חסדו

את הירח וכוכבים לממשלות בלילה - פי לעולם חסדו

למכה מצרים בבכוריהם - פי לעולם חסדו

ויוצא ישראל מתוכם - פי לעולם חסדו

בד חזקה ובזרוע נטויה - פי לעולם חסדו

לגזר ים סוף לגזרים - פי לעולם חסדו

והעביר ישראל בתוכו - פי לעולם חסדו

ונער פרעה וחילו בים סוף - פי לעולם חסדו

למולך עמו במדבר - פי לעולם חסדו

למכה מלכים גדלים - פי לעולם חסדו

ויהרג מלכים אדירים - פי לעולם חסדו

לסיחון מלך האמורי - פי לעולם חסדו

ולעוג מלך הבשן - פי לעולם חסדו

ונתן ארצם לנחלה - פי לעולם חסדו

נחלה לישראל עבדו - פי לעולם חסדו

שבשפלנו זכר לנו - פי לעולם חסדו

ויפרקנו מצרינו - פי לעולם חסדו

נתן לחם לכל בשור - פי לעולם חסדו

הודו לאל השמים - פי לעולם חסדו:

נשמת כל חי תברך את שמה, יי אלהינו, ורוח כל בשר נוסח תימן בלדי: לך תפאר ותרומם נוסח תימן בלדי: את זכרה, מלכנו, תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרינס ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל בריות, אדון כל תולדות, המהלל ברב התשבחות, המנהג עולמו בחדס ובריותיו ברחמים. ויי ער הנה לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקק כפופים והמפענח נעלמים. ויהי לברכה אנחנו מודים.

ואלו פיננו מלא שירה פים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך, את שמה מלכנו על אחת, מאלה, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים, הטובות נוסח ספרד: נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. נוסח ספרד: מלפנים ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו, ברעב זנתנו ובשבע כלפתנו, מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו, ומחלים רעים ורבים ונאמנים דליתנו. עד הנה עזרנו רחמיה ולא עצבונו חסדיה, נוסח ספרד: יי אלהינו ואל תטשנו, יי אלהינו, לנצח. על כן אברים שפלתנו בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמה מלכנו תמיד. כי כל פה לך יודה, וכל לשון לך תשבוע, נוסח ספרד: וכל עין לך תצפה וכל ברוך לך תכרע, וכל קומה לפניה תשתחוה, וכל [נוסח אשכנז: לבבות] [נוסח ספרד: הלבבות] יראוה, וכל קרב וכליות יזמרו לשמה, כדבר שכתוב, כל עצמותי תאמרנה: יי, מי כמוך מציל עני מחזק מפניו ועני ואביון מגזלו. נוסח ספרד: שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב ותושיע מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי יענה לך האל הגדול, הגבור והנורא, אל עליון, קנה שמים וארץ. נהללך ונשבחה ונפארה ונברך את שם קדשה, כאמור: לדוד, ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו.

האל בתעצמות עזה, הגדול בכבוד שמה, הגבור לנצח והנורא בנוראותיה, המלך היושב על כסא רם ונשא. שוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב: רננו צדיקים ביהוה, לישרים נאווה תהלה.

בפי ישרים

[נוסח אשכנז: תתהלל] כל השאר: תתרום

[נוסח אשכנז: ובדברי] כל השאר: ובשפתי צדיקים תתברך

ובלשון חסידים

[נוסח אשכנז: תתרום] כל השאר: תתקדש

ובקרוב קדושים תתהלל

ובמקהלות רבבות עמה בית ישראל ברנה ותפאר שמה, מלכנו, בכל דור ודור, שכן חובת כל היצורים לפניה, יי אלהינו ואלהי אבותינו, להודות להלל לשבח, לפאר לרומם להדר נוסח ספרד: ולנצח לברך, לעלה ולקלט על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדה, משיחה.

[נוסח ספרד: ובכן]

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הֶלֶל וְזִמְרָה, עֵז וּמְשֻׁלָּה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וְגִבּוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֲרָת, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת [נוסח אשכנז: מעֲתָה וְעַד עוֹלָם]. [נוסח ספרד: לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל]. [נוסח אשכנז: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים].

[נוסח ספרד: יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עֲמֻךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ, וַיִּשְׁוֹרְרוּ וַיְרַמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מְלִכְנוּ תָמִיד. כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאָה לְזַמֵּר, כִּי מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתַשְׁבְּחוֹת].

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיָּם מִצְוֹת כּוֹס רְבִיעֵי שְׁהוּא פְּנֵגֵד בְּשׁוֹרֵת הַיְשׁוּעָה, שְׁאֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל "וְלִקְחֵתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהֵייתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים".

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

וְשׁוֹתָהּ בְּהַסְבַּת שְׁמָאל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, עַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכַל מִפְרֵיהָ וּלְשִׁבְעַ מְטוֹבָה רַחֵם נָא ד' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדָךְ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמִהְרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְרֵיהָ וְנִשְׁבַּע מְטוֹבָה וְנִבְרַכְךָ עָלֶיךָ בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה (בְּשִׁבְתָּ: וְרָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיטָה הַזֶּה) וְשִׁמְחֵנוּ בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, כִּי אַתָּה ד' טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה ד' עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן. (עַל יַיִן וַיִּמֵּץ עֲנָבִים מִתּוֹצְרֵת הָאָרֶץ מְסִיִּם: כִּי אַתָּה ד' טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה. בְּרוּךְ אַתָּה ד' עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי גִפְנָה).

נְרִצָּה

נוסח אשכנז

חֲסַל סְדוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ, כְּכֹל מְשֻׁפְטוֹ וְחֻקָּתוֹ.

כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.

זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קָהֵל עֲדַת מִי מְנָה.

בְּקָרוֹב נִהַל נְטַעֵי כְּנָה פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרַנָּה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

יש נוהגין בחוץ לארץ בליל שני של פסח לספור כאן ספירת העומר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר.

היום יום אחד בעֶמֶר.

בְּלֵיל רֵאשׁוֹן אוֹמְרִים:

וּבְכֵן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אֶז רוב נְסִים הַפְּלֵאת בַּלַּיְלָה,

בְּרֵאשׁ אֲשֶׁמוֹרֶת זֶה הַלַּיְלָה,

גַּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ כִּנְחָלֵק לוֹ לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דְּנֵת מֶלֶךְ גֶּרֶר בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה,

הַפְּחֻדָּת אַרְמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה,

וַיִּשׂוֹר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ וַיִּוֹכַל לוֹ לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוֹרֵי פֶתְרוֹס מְחַצֶּת בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה,

חֵילָם לֹא מִצָּאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה,

טִיסַת נְגִיד חֲרֻשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲזַן מְחַרֵף לְנוֹפֵף אוֹוֵי הוֹבְשֶׁת פְּגָרִיו בַּלַּיְלָה,

פָּרַע בַּל וּמִצָּבוּ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה,

לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נְגָלָה רָז חֲזוֹת לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה,

נוֹשֵׁעַ מִבּוֹר אַרְיֹת פּוֹתֵר בַּעֲתוּתֵי לַיְלָה,

שִׁנְאָה נֹטֵר אֲגָגִי וְכָתֵב סְפָרִים בַּלַּיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת נִצְחָה עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנַת לַיְלָה,

פּוֹרָה תְּדוּרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מֵה מְלִיָּלָה,

צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתְנָא בְּקֶר וְגַם לַיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
רַם הוֹדַע כִּי לָהּ הַיּוֹם אֵף לָהּ הַלַּיְלָה,
שׁוֹמְרִים הַפְּקִיד לְעִירָה כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה,
תְּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֹשֶׁכֶת לַיְלָה,
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

בְּלֵיל שְׁנֵי אוֹמְרִים:

וּבְכֹן וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח
אֲמַץ גְּבוּרֹתֶיהָ הַפְּלֵאתָ בַּפֶּסַח, בְּרֵאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נְשִׂאתָ פֶסַח, גְּלִיתָ לְאַזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח, וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח
פֶּסַח.

דִּלְתִּיו דְּפִקְתָּ כָּחֵם הַיּוֹם בַּפֶּסַח, הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח, וְאֵל הַבָּקָר רָץ זָכָר לְשׁוֹר עֶרְוָה פֶּסַח,
וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

זוֹעְמוֹ סְדוּמִים וְלוֹהֵטוֹ בְּאֵשׁ בַּפֶּסַח, חָלַץ לוֹט מֵהֶם וּמִצּוֹת אָפָה בָּקָץ פֶּסַח, טֹאטְאֵת אֲדַמַּת מֶף וְנָף בְּעֶבְרָה
בַּפֶּסַח, וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

יֵה רֵאשׁ כָּל אוֹן מִחֻצֹת בְּלֵיל שְׁמוֹר פֶּסַח, כַּבִּיר, עַל בֶּן בְּכוֹר פֶּסַחֶת בְּדָם פֶּסַח, לְבִלְתִּי תֵת מִשְׁחִית לְבֵא
בַּפֶּתַח בַּפֶּסַח, וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

מִסְגֵּרֶת סְגָרָה בְּעֵתוֹתֵי פֶסַח, נִשְׁמְדָה מִדָּן בְּצִלֵּיל שְׁעוֹרֵי עֶמֶר פֶּסַח, שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמַנֵּי פּוֹל וְלוֹד בִּיקָד יְקוֹד
פֶּסַח, וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעֲמוֹד עַד גְּעָה עוֹנֶת פֶּסַח, פֶּסֶד כְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח, צָפָה הַצָּפִית עֶרוֹף הַשְּׁלֶחַן בַּפֶּסַח,
וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

קָהַל כְּנֶסֶה הַדָּסָה לְשִׁלֵּשׁ צוּם בַּפֶּסַח, רֵאשׁ מִבֵּית רִשְׁעָה מִחֻצֹת בְּעֵץ חֲמִשִּׁים בַּפֶּסַח, שְׁתֵּי אֵלֶּה רָגַע תִּבְיֵא
לְעוֹצִית בַּפֶּסַח, תַּעֲזֵ יְדָה וְתֵרוּם יְמִינָה כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג פֶּסַח, וְאוֹמְרֵתֶם זָבַח פֶּסַח.

כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ יָאָה [כְּתֵר מְלוֹכָה].

אֲדִיר בְּמְלוֹכָה, בְּחוֹר כְּהֻלָּה, גְּדוּדֵי יֵאֲמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יֵי הַמְּמֹלְכָה, כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ
יָאָה [כְּתֵר מְלוֹכָה].

דְּגוּל בְּמְלוֹכָה, הַדוּר כְּהֻלָּה, וְתִיקֵי יֵאֲמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יֵי הַמְּמֹלְכָה, כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ
יָאָה [כְּתֵר מְלוֹכָה].

זַפְּאֵי בְּמְלוֹכָה, חֶסֶן כְּהֻלָּה טַפְסָרֵי יֵאֲמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יֵי הַמְּמֹלְכָה, כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ
יָאָה [כְּתֵר מְלוֹכָה].

יְחִיד בְּמְלוֹכָה, כַּבִּיר כְּהֻלָּה לְמוֹדֵי יֵאֲמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יֵי הַמְּמֹלְכָה, כִּי לוֹ נָאָה, כִּי לוֹ
יָאָה [כְּתֵר מְלוֹכָה].

מוֹשֵׁל בְּמְלוּכָה, נוֹרָא פְּהֵלְכָה סְבִיבֵיּוֹ יֵאמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ פִּי לָהּ, לָהּ אֶף לָהּ, לָהּ יֵי הַפְּמִלְכָה, פִּי לוֹ נְאֻה, פִּי לוֹ יֵאָה [פְּתֵר מְלוּכָה].

עֲנִיּוֹ בְּמְלוּכָה, פּוֹדֵה פְּהֵלְכָה, צְדִיקֵיּוֹ יֵאמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ פִּי לָהּ, לָהּ אֶף לָהּ, לָהּ יֵי הַפְּמִלְכָה, פִּי לוֹ נְאֻה, פִּי לוֹ יֵאָה [פְּתֵר מְלוּכָה].

קְדוֹשׁ בְּמְלוּכָה, רְחוּם פְּהֵלְכָה שְׁנֵאֲנֵיּוֹ יֵאמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ פִּי לָהּ, לָהּ אֶף לָהּ, לָהּ יֵי הַפְּמִלְכָה, פִּי לוֹ נְאֻה, פִּי לוֹ יֵאָה [פְּתֵר מְלוּכָה].

תְּקִיף בְּמְלוּכָה, תּוֹמֵךְ פְּהֵלְכָה תְּמִימֵיּוֹ יֵאמְרוּ לוֹ: לָהּ וּלְהָ, לָהּ פִּי לָהּ, לָהּ אֶף לָהּ, לָהּ יֵי הַפְּמִלְכָה, פִּי לוֹ נְאֻה, פִּי לוֹ יֵאָה [פְּתֵר מְלוּכָה].

אֲדִיר הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.

בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

בְּחֹר הוּא, גְּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

הַדוּר הוּא, וְתִיק הוּא, זְפֵאֵי הוּא, חֲסִיד הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

טְהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא, כְּפִיר הוּא, לְמוּד הוּא, מְלֶךְ הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

נוֹרָא הוּא, סְגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא, פּוֹדֵה הוּא, צְדִיק הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

קְדוֹשׁ הוּא, רְחוּם הוּא, שְׂדֵי הוּא, תְּקִיף הוּא יְבִנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב. בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוֹ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה, אֵל בְּנֵה, בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ, אָחַד אֲנִי יוֹדֵעַ..

אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ, שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ, שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ, אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ.

אַרְבַּע אִמְהוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת, שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית, אָחַד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ, חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:
שְׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ, שְׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁבַעַה מִי יוֹדֵעַ, שְׁבַעַה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ, שְׁמוֹנֶה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

תְּשַׁעַה מִי יוֹדֵעַ, תְּשַׁעַה אֲנִי יוֹדֵעַ.

תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

עֶשְׂרָה מִי יוֹדֵעַ, עֶשְׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

עֶשְׂרָה דְּבַרְיָא, תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי
תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

אֶחָד עֶשְׂרָה מִי יוֹדֵעַ, אֶחָד עֶשְׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

אֶחָד עֶשְׂרָה כּוֹכְבֵיָא, עֶשְׂרָה דְּבַרְיָא, תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי
מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאֶרֶץ:

שְׁנַיִם עֶשְׂרָה מִי יוֹדֵעַ, שְׁנַיִם עֶשְׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁנַיִם עֶשְׂרָה שְׁבַטֵיָא, אֶחָד עֶשְׂרָה כּוֹכְבֵיָא, עֶשְׂרָה דְּבַרְיָא, תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי
שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרָה מִי יוֹדֵעַ, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ.

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרָה מַדְיָא. שְׁנַיִם עֶשְׂרָה שְׁבַטֵיָא, אֶחָד עֶשְׂרָה כּוֹכְבֵיָא, עֶשְׂרָה דְּבַרְיָא, תְּשַׁעַה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יְמֵי
מִלָּה, שְׁבַעַה יְמֵי שְׁבַתָּא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי
לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ:

חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא

דְּזַבִּין אַפָּא בְּתַרֵי זִזְי, חַד גְּדִיָא, חַד גְּדִיָא.

ואתא שונגרא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא..

ואתא נגרא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנגרא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תנרא ושתה למיא, דכבה לנגרא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתנרא, דשתה למיא, דכבה לנגרא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתנרא, דשתה למיא, דכבה לנגרא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתנרא, דשתה למיא, דכבה לנגרא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זיזי, חד גדיא, חד גדיא.

בקריאת שמע שעל המיטה קורין רק פרשה ראשונה בקריאת שמע כיון שהוא ליל שמורים